

Féltő szeretet az Úr háza iránt

Bibliaolvasás: 2Kir 22-23: 25.

Alapige: „Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat, ezt mondva nekik:

- Meg van írva: Az én házam az imádság háza, ti pedig rablók barlangjává tettétek.

És mindennap tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép vezetői pedig igyekeztek őt elveszteni, de nem találták a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép rajta csüngött, és őt hallgatta.” Lk 19: 45 – 48.

Szeretett testvéreim. Urunk Jézus templommegtisztító tette egy igeszerű jelképes cselekedet volt. Láthatóan kötelekből font ostort, amit csattogtatva kikergetett az imádság hazából, mindenkit, aki az Isten templomát valami másra használta, mint az egy élő Isten imádása. Urunk nemcsak a virágvasárnapi Jeruzsálembé való bevonulás alkalmával tisztította meg a templomot, hanem az ő teljes életműve, maga a templom helyreállítása volt. Ő maga mondta, hogy templom lesz a lerombolt templom helyett, és ezt a feltámadásával előálló templomról mondta. Urunk tehát kezdettől fogva az Isten kinyilatkoztatott szent Igéje köteleiből készített ige-ostort, hogy általa népet tisztítson, azaz templommá egybeszerkesztett népet állítson az Isten színe elé. Úgyisint ő mondta a tanítványinak a következőket:

- „Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Ján 15:3-4. Monda neki Jézus: Aki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták!” Ján 13:10-11.

A templomot tehát nem az ostor, hanem az Ige tisztítja meg.

660 évvel Jézus előtt, Izraelnek volt egy királya, akit szintén Jesuá-nak nevezetek, pontosan úgy, ahogy Jézust. Jósiás uralkodásának tizenkettedik esztendejében, azaz húsz éves korában kezdte el a bálványuniverzum központját jelentő Júda és Jeruzsálem megtisztítását, a bálványisteneknek emelt magaslatok, Aserák, a bálványok és öntöttképek (2Kron 34: 3) és eme szörny-istenségeket kiszolgáló papság megsemmisítésével. Jósiás király semmivel és senkivel nem bánt kesztyűs kézzel, hanem kíméletlenül számolt le minden istentelenséggel, és mondjuk ki nyilvánvaló ördögimádással.

Isten igaz tiszteletét úgy szentelte meg, hogy megszenteltelenítette a Baálok oltárait a hozzá rendelt szobrokkal együtt. Megszenteltelenítette az Aserákat a szobraival és öntöttképeivel egyetemben utána pedig mindezeket porrá zúzatta és hamuvá égette, majd elhintette azok temetőhelyein, akik azoknak szolgáltak (2Kron 34: 4). A megszenteltelenítés úgy történt, hogy a még ép oltáron előbb elégette azon papok csontjait, akik ott szolgáltak. Ezt a hamut keverte össze az istentiszteleti építmények és bálványszobrok zúzalékjával, majd hintette el annak a nemzedéknek temetője felett, aki a megnevezett bálványokkal paráználkodva törték meg az egyi igaz Isten szent házassági szövetségét. Másfelől pedig azokon a helyeken, ahol a bálványistenek álltak, miután ledöntötte azokat a helyükre embercsontokat temetettet el.

A nagy helyreállítás tizennyolc éviében jutottak el magának a templomnak, az Úr házának a felújításához. E munkálatok idejében találták meg Mózes törvénykönyvét a szövetség ígét, melyek által Isten szövetségre lépett az ő választott népével. Betűről betűre és pontól pontra elolvasták és akkor ez a Biblia eleven tükörré lett a szívükben. Felismerték bűnük és romlásuk mélységét, magasságát, szélességét és hosszúságát. Jósiás király lelki fájdalmanak és bűnbánatának jeleként megszaggatta a ruháját és megkérdezte az egyetlen fellelhető prófétát.

Hulda Jeruzsálemben a második utcában lakott és az akkori király udvar szabósági stylist arculattervező és stílustanácsadó főemberének Thókéh fiának, Sallumnak volt a felesége. Isten prófétája ezt válaszolta a népéért bűnbánatban Istenhez forduló királynak:

„Ezt mondja az Úr:

Íme én veszedelmet hozok e helyre és ennek lakosira, mindazokat az átkokat, amelyek meg vannak írva a könyvben, amelyet felolvastak a Júda királya előtt; mivel elhagytak engem, és idegen isteneknek tömjénezték, hogy engem haragra gerjessenek az ő kezeiknek minden cselekedetei által. Felgerjedt az én haragom e hely ellen, és el sem oltatik.” 2Krón 34:24-25.

„De mivelhogy a beszédekre, amelyeket *a megtalált Biblia felolvasáskor az Úr Igéjeként* hallottál, meglágyult a te szíved, és magadat megaláztad az Úr előtt, mindazokat hallván, amiket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek, és megszaggattad a te ruháidat, és sírtál előttem; azért én is meghallgattalak, azt mondja az Úr. Azért íme én téged a te atyáidhoz gyűjtelek, és a te sírodba békességgel visznek téged, és meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet, amelyet én e helyre hozok.” 2Kir 22:18-20.

Akkor Jósiás egész Jeruzsálem előtt felolvastatta a szövetség ígét és megújította az Úrral való szövetséget, azaz konfirmált.

Ezt követően tisztították meg a templomot.

Kivittek a templomból a Kidron völgye krematóriumába minden Baálnak, Aserának és az asztrológiai ég seregeinek készült összes kultikus edényt és magát Asera bálványát is, hogy ott megszenteltelenítő por és hamu készüljön belőlük. Az akkori salomoni templom nyugati bemenetelénél Nátán-Mélek udvari szolga háza mellett oszlopos árkád folyosó úgynevezett פָּרָוֶר (parəvār) húzódott melynek bejáratát olyan Nap-szekeret vontató lovak ékesítették jobb és ball felől felállítva, amelyeket Júda királyai a Napnak szenteltek (2Kir 23:11). Josafát tehát lerombolta az ég seregeinek kultuszával együtt a napkultust is.

Kiirtotta a bálványpapokat (2Kir 23: 5) és lerombolt minden oltárt, amelyen a Baalnak, Napnak, Holdnak, égi jeleknek és a menny seregeinek tömjénezték.

Asera bálványistennő istentiszteletének szerves része volt a kultikus prostitúció, mely célra külön ház épült a férfi paráznák számára. Ezt a kultikus építményt olyan szót kárpitok ékesítettek, amelyeket az asszonyok szőttek.

A hajdani város egy diadalkaput a honfoglaló Józsué tiszteletére emelt, de az élő Isten eme nagy szabadítására emlékeztető helyet a bálványistentisztelet teljesen korumpálta azzal, hogy előtte is egy olyan magaslat és rajta egy olyan oltár üzemelt, amelyen Baalnak és Aserának tömjénezték. E magaslati oltár papjai soha nem szolgáltak az Úr oltáránál, a kovásztalan kenyeret viszont, ami pászka ünnep része, az ő testvéreikkel együtt ették meg.

A Hinnon fiainak völgyében volt egy Tófet nevű és a Molok bálványistenségnek épített kultushely is. A nép e szörnyeteg istenséget gyermekáldozatok bemutatásával tisztelt. Jósiás ezt is felszámolta.

Az Olajfák hegyén, ahova Zakariás prófécija szerint a királyok Királyának kell eljönnie¹, Astoret [עֲשֵׁתֶרֶת], Kámos és Miklom bálványistenei osztottak, a Szidón, Moáb és Ammon népeinek utálatosságai.

Astoret a mezopotámiai Istár nevével rokonítható. A növényi és állati vegetáció, a termékenység, az anyaság, a szerelem, valamint a háború istennője. Baál istenség húga és

¹ És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugat felé, igen nagy völgygé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad. És az én hegyem völgyébe futtok, mert a hegyközi völgy Azálig nyúlik, és úgy futtok, amint futtatottak a földindulás elől Uzziásnak, Júda királyának napjaiban. Bizony eljő az Úr, az én Istenem, [és] minden szent vele. Zak 14:4-5.

egyben felesége is. Szárnyas nő alakját meztelen testtel ábrázolták, mint aki két leopárd és két bagoly között áll, mindkét kezében az omega jelét tartja.²

Kámos jelentése (kényszerítő, leigázó, elnyomó; tűz(hely)). Moábita bálvány (4Móz 21,29; Jer 48,7–13.46); az ammoniták is tisztelték (Bír 11,24). A moábiták főistene, nemzeti istene, vagyis annak a népnek, amelyre a Biblia úgy utal, hogy „Kámos népe” (4Mó 21:29; Jr 48:46). Szélsőséges helyzetekben előfordult, hogy gyermekeket áldoztak fel tiszteletére (2Ki 3:26, 27).

Milkom, vagy **Molok** bálványisten az a szörnyeteg volt, akit ember-, és főleg gyermekáldozatokkal tiszteltek. A *mólek megnevezés* úgy alakult ki, hogy a *melek* (király) mássalhangzóit a *bóset* (szégyen, gyalázat, utálatosság) magánhangzóival látták el. A *malik* tehát eredetileg nem személynév, hanem felségjelző volt.

Végül de nem utoljára Jósiás lerombolta Béthel oltárát is, amit Jeroboám elemelt, hogy a nép többé soha ne menjen Jeruzsálembe az Úr templomába istentiszteletre. Ennek az oltárnak bálványistene az aranyborjú volt, amiről Jeroboám azt mondta, hogy ezek hozott ki titeket Egyiptomból. Jósiás ennek az oltárnak a helyét is embercsontokkal töltötte fel, miután megáldozta az összes bálványpapot.

Így pusztított el Jósiás király az országból mindent, ami Úr helyét foglalta el, kezdve az ördögösökkal és folytatta a titokfejtőkkel és hamis prófétákkal. Lerombolta a teráfot, a teljes bálványkultuszt, és mindazokat az utálatosságokat, amelyek láttattak Júda földjén és Jeruzsálemben és ami miatt istentiszteletet gyakorló nép nélkül üresen állt az Isten temploma. Félreállított tehát az Úr útjából mindent, hogy helyreállítsa a törvény beszédeit és az igaz istentiszteletet. Méltó elődje lett az Úrnak utat készítő prófétáknak, mint amilyen Ézsaiás és Keresztelő János voltak, de előképe lett a mi urunk Jézus Krisztusnak is, aki élő templommá építi fel az ő népét, mely néphez reménység szerint mi is tartozunk.

A történet szerint Jézus előtt 660 évvel, csak eme egyetemes megtisztítás után ünnepelték meg a Pászká szent ünnepét, „de az Úr még sem szűnt meg az ő megbúsult nagy haragjától, amellyel megharagudott volt Júdára mindazokért a bosszantásokért, amelyekkel bosszantották Őt (...), hanem ezt mondta az Úr:

- Júdát is elvetem szemem elől, mint ahogy az Izraelt elvetettem, és megutálom ezt a várost, amelyet választottam, Jeruzsálemet, és ezt a házat is, amelyről azt mondtam volt: Ott legyen az én nevem!³

Jósiás idejében senki nem kérdezte meg, hogy milyen hatalommal és felhatalmazással állította helyre az igaz istentiszteletet, nem úgy a Jézus idejében. Mindenki jól értette, hogy mit cselekedett azzal, hogy kiűzte az imádság házából a kufárokat, az árusokat, a pénzváltókat, csak a hatalom emberei kezdtek akadékoskodni. Ezt kérdezték Jézustól!

- Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta? Luk 20:2.

Ma ezt így kérdeznék meg!

- Hogy merészeled, hogy szembeszegülj velünk? Honnan veszed a bátorságot, hogy az Isten törvényének és igazságának szerezz érvényt a mi törvényünk és joggyakorlatunk helyett? Kinek képzeled magad, hogy a miénktől eltérő új törvényt mutatsz fel a népnek? Hogy gondolod, hogy a latrok barlangját ismét az imádság házává változtatod? Mégis, hogy gondolod, hogy a pénz hatalmát lecseréled az imádsággal? Hát nem a pénz útja teremt jólétet és boldogságot? Hogy képzeled, hogy véget vetsz a pénz uralmának

² https://hu.wikipedia.org/wiki/Ist%C3%A1r#/media/F%C3%A1jl:Ishtar_goddess.jpg

³ 2Kir 23:26-27

alárendelt világnak? Milyen hatalommal teszed ezt, és ki az, aki neked ezt a hatalmat adta? Luk 20:2.

Tudjuk, hogy nem voltak kíváncsiak a Jézus válaszára, mert a gondolkodásuk rég olyan volt, mint az egykori Szodoma férfiainak a gondolkodása. Ők is megkérdezték Lóttól:

- Egy magad vagy nálunk jövevény és te akarsz most nekünk törvényt szabni? Ezért most gonoszabbul cselekszünk veled, ahhoz képest, ahogy a vendégként hozzád jött férfiakkal terveztünk cselekedni (1Mózes 19: 9).

Szodoma gondolkodása az istenfélelem nélküli gonoszság gondolkodása volt, az a vakmerő elvetemültség, hogy tudatában vagyunk a romlottságunknak, de a gonoszságot akkor is elkövetjük mert nincs Isten, aki ebben meg tudna akadályozni.

Jól tudta Jézus, hogy ők miként gondolkodtak, ezért válaszként elmondta nekik a gonosz szőlőmunkások példázatát. Megértették az üzenetet, tudták, hogy a példázat az ő cselekvésükről szólt. A példázat szerint a gonosz szőlőmunkások megölték az örökös fiút, hogy a szőlőt ők uralják. Hiába mondta az úr, hogy a szőlős Gazdája ezért kegyetlen bosszút fog állni, az ítélő igazságos Isten nekik semmit nem jelentett.

Jósiás hozzájuk képest mennyei magasságban járt, mert ő az Ige pusztá meghallásával összetört a lelkében és kétségbeesve kiáltott szabadításért. Őt már az Ige meggyőzte arról, hogy az Igazságos Isten lába a küszöbön áll. Ő ezzel a felismeréssel állította helyre az istentiszteletet. Tudván tudta, hogy az Úr ítéletet szándékszik cselekedni, ő mégis az istentisztelet helyreállításra szentelte az életét és királyi hatalmát.

Jézus esetében a kegyelmes Isten állt az ajtóban és kért bebocsátást az ő népétől. Azt akarta, hogy a ház, élő templom legyen, boldog közösség Istennel és emberrel. A nép szomjasan csüngött Jézus ajkán, mert jól értették az ő beszédét. Legtöbben készek voltak követni Jézust, ami pünkösd eljövetelével valóra is vált. A hatalom emberei viszont szándékosan álltak ellen az Úrnak, mindent elkövettek annak érdekében, hogy templomuk a latrok barlangja maradjon. Mi kövessük Jósiás király útját! Kérjük Istenünket és Atyánkat, hogy tisztítsa meg testünk templomát és tegye alkalmassá arra, hogy egy test legyen Jézus Krisztussal, azaz legyen Krisztusban ujjá teremtetett élet.

Életünk megtisztítása az Isten Igéje által történik. Általa ismerjük fel, hogy az életünkben mi az, ami elfoglalta a királyok Királya Jézus Krisztus helyét. Jósiás király idejében az Úr helyét emberáldozatokat követelő hamis istenek, bálványok, okkultizmus, varázslás, jövendölés, testi, erkölcsi, szellemi paráználkodás és fajtalankodás foglalta el. Az Úr temploma teljesen üresen állt. A benne felállított bálványok élő emberi jelenlét, felkent papi szolgálat, igehirdetés és tanítás nélkül is jól megvoltak. Minden áldozati oltár a templomon kívül működött, de azok körül nem az Úr által felkent papok szolgáltak, hanem hatalmi érdek vezérelte hazugsághirdető papi szolgák és hamis próféták.

Kérjük hát Urunkat, hogy Igéje és Szentleke által oly módon szóljon itt hozzánk, hogy szabadító váltsága által teljes életünk a mi Urunk Jézus Krisztusé legyen! Ámen.

Imádság

Mennyei Atyánk a mi Urunk Jézus Krisztus által. A te szent akartod és tetszésed az, hogy hatalmad szavával teremtetett ember egy test legyen az örökkévaló Krisztussal. Azt akarod, hogy egyszülött Fiad, a mi urunk Jézus krisztus által legyen közösségünk Veled és egymással és ennek a közösségnek te időt és helyet és templomot is készítettél.

Most az istentisztelet ideje van és mi itt állunk szent színed előtt a te hallható Igéd templomában. A Te akaratod, hogy az Ige templomában szenteljük meg a Te neved, mert te itt akarod

kijelenteni nekünk a te Nevedet. Azt akarod, mi a te Igéd által ismerjünk meg téged és a te nagy üdvöztetésed minden titkát, amit a te a lelkünkben bontasz ki és teszel nyilvánvalóvá.

Mindenható Atyánk! Nincs hozzád hasonló Isten sem ott fenn az égen, sem itt lenn a földön. Megtartod a szövetséget, és irgalmas vagy szolgálidhoz, akik teljes szívükkel előtted járnak. Te teljesítetted be minden Igédet és ígéretedet, amit szolgálidnak ígértél. Te magad ígértél meg nekünk a Te Lelked által, hogy örök örökséget készítettél Fiad által nekünk és utódainknak. Most pedig kérünk, hogy hatalmaddal teljesítsd be a javunkra a te jó Igédet, ahogy e mai napon láthatjuk ebben a templomban.

Most azért, URam, örök népednek mindenható Istene, ajándékozz meg bennünket kegyelemmel, megtéréssel és újjászületéssel szent Igéd és Szentlelked bennünk való munkája által, hogy ne fogyjon el színed elől a téged imádó gyülekezet itt ezen a helyen, és ez a gyülekezet mi legyünk és a mi utódaink. Cselekedd kérünk, hogy a szívünk most hozzád térjen, hogy vigyázni tudjunk útjainkra, és előtted szolgáljunk és Téged kövessünk.

Most, amikor érezzük a lelkünkben, hogy ítéletednek próbájával vizsgálsz meg, mégis azt kérjük, hogy tekints szolgálid imádságára és könyörgésére! Ó, URunk, én Istenünk, halld meg a dicséretet és az imádságot, amellyel a te szolgálid könyörögnek előtted e mai napon. Fordítsd hozzánk a te orcádat és a szemed e házra nézzen éjjel és nappal, e helyre, amely felől azt mondtad: Ott lesz a nevem! Te mondtad, ha csak ketten hívják segítségül nevemet, jelen vagyok. Tekints most e maréknyi népre! Hallgasd meg az imádságunkat, amikor szolgálid ezen a helyen könyörögnek hozzád. Hallgasd meg mindenkori szolgálidnak és népednek könyörgését nemzedékről nemzedékre, akik itt fognak imádkozni ezen a helyen, amiképpen most mi. Hallgasd meg lakhelyedről, a mennyekből, és meghallgatva, légy kegyelmes hozzánk!

Mikor vétkezik valaki felebarátja ellen, és bűnbocsánatért, megbocsájtásért esedezik, az úr asztala előtt, akkor ebben a templomban hallgasd meg a mennyekből, és vidd véghez üdvöztető szándékodat. Tégy igazságot szolgálid között, az istentelent ítélj el: tette szálljon a fejére. És igazítsd meg az igazat: fizess meg neki igazsága szerint.

Mikor fegyver tör erre a népre és ellenségei szorongatják, mert vétkezett ellened, de hozzád tér ez a gyülekezet, bűneit megvallja és vallást tesz a te nevedről, és hozzád imádkozik és könyörög e házban: hallgasd meg a mennyekből, és bocsásd meg néped vétkeit és tedd hosszú életűvé e földön, amelyet te adtál lakóhelyül.

Ha pedig bezárul az ég, és nem lesz eső, mert ellened vétkeztünk, és bűnvallással imádkozunk e helyen, és vallást tesznek nevedről, áldj meg kérünk a megtérés és megújulás kegyelmével. Hallgass meg a mennyekből, és légy kegyelmes szolgálidhoz és népedhez. Taníts meg a jó útra, hogy azon járassunk, és adj esőt földedre, amelyet népednek adtál örökségül.

Ha éhség, döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár, halálos járvány lesz a földön és ellenség szállja meg, vagy más csapás és nyavalya jön ránk és eljön ide a te nevedben a megmaradt gyülekezet és könyörög és imádkozik, akkor legyen az bárki, de ha elismeri, hogy miatta van a csapás, és kegyelemért kiált, akkor kérünk, hogy hallgass meg a mennyekből, a te lakhelyedből, bocsáss meg. Légy szabadítója a te népednek, de fordíts arcodat az ellenségeid ellen is, mert egyedül csak te ismered minden ember szívét s így bánj mindenkivel útjai szerint.

Ha pedig idegen jön el messze földről, a bűn mélységeinek messzeségeiből a te nevedért erre a helyre mert hallotta nagy neved csodáit, és eljön, és imádkozni fog ebben a házban: hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből, és add meg mindazt, amiért könyörög neked, hogy az egész földön minden nép megismerje nevedet, és úgy szolgálunk előtted, ahogy a menny seregei a mennyekben.

Ha tehát bárki, aki a te szent Igédről megemlékezve megtér hozzád teljes szívéből és lelkéből az ellenségnek földjén és e templom felé fordulva hozzád vágyódik, hallgasd meg imádságát és könyörgését a mennyekből, a te lakhelyedből, és áld meg a Te nagy üdvözítéseddel!

Légy kegyelmes néped iránt, ha vétkeznek ellened, bocsásd s törld el minden bűnük, amelyekkel ellened vétkeztek. Tedd irgalmassá irántuk azokat, akik fogva tartják őket, hogy könyörüljenek rajtuk.

Emlékezzél meg, hogy szent Fiad, a mi urunk Jézus Krisztus vére és élete árán megvásárolt örökséged vagyunk, tarts meg bennünket!

Áldunk Téged, aki nyugalmat adtál népének, és minden jó ígéreted megtartod. Hadd érezzük meg most is., hogy Te velünk vagy, mint ahogy atyáinkkal is voltál és nem hagysz el minket, és nem távoztál el tőlünk, hanem most magadhoz hajlítod a szívünket, hogy mindig a Te utadon járjunk, és megőrizzük parancsolataidat nemzedékről nemzedékre.

Jézus nevében kérünk, hogy hallgass meg minket, hadd tudja meg a földön minden nép, hogy csak az ÚR az Isten, és rajta kívül nincs más, mi pedig a Te néped vagyunk. Ámen.